

KOOETSEE

K&L ry:n jäsenkirje 3/02

Sisällysluettelo

Sihteeri äänessä.....	3
K&C:n kilpamelojat menestyvät.....	4
...Suomessa.....	4
... ja ulkomailla.....	4
Jäsenkortista ja kalustosta.....	6
Aloite suistoalueen virkistyskäytön kehittämiseksi.....	7
Retki Inarille 3. – 10.8.02.....	8
Melontaretkeilyä Kainuussa 2002.....	10
Slalom-opintopiiri	14
Suunnistaminen merellä osa 1 -merimerkit.....	15
Ajankohtaisia.....	16

Kannen kuvat seuran viimeisimmiltä retkiltä Inarilta ja Kitkalta. Silminämme toimivat Teemu Heikkinen ja Timo Wirkkala.

K&C ry on Oululainen melontaseura, joka on menestyksekkäästi kolunnut koskissa ja toiminut useilla vesialueilla jo kahden vuosikymmenen ajan. Toiminnasta kiinnostuneet löytävät lisätietoja mm. seuran WWW-sivuilta tai kysymällä suoraan aktiivisilta toimijoilta. WWW: <http://kc.fi/>

<i>Puheenjohtaja</i>	<i>Toiminnanjohtaja</i>	<i>Sihteeri</i>
<i>Risto Salow</i>	<i>Esa Veijola</i>	<i>Tapani Lehtonen</i>
pj@kc.fi	tj@kc.fi	sihteeri@kc.fi
040-744 1709	040-584 0845	040-591 2563

<i>Koskimelontajaosto</i>	<i>Nuorisajaosto, vpj</i>	<i>Retki- ja kuntomelontajaosto</i>
<i>Keijo Järvenpää</i>	<i>Timo Wirkkala</i>	<i>Jukka Eilola</i>
040-5275588	timo.wirkkala@sonera.com	jukka.eilola@rautaruukki.com
	0400-586687	050-3067897

Tämäkin läpyskä syntyi sihteerin hengentuotoksena ja muun jäsenistön avustuksella. Sähköinen versio löytyy seuran WowWowWow-sivuilta ja paperisia on jaossa.

Sihteeri äänessä

Kesä huristaa vauhdilla ohi joten älkää jääkö kyydistä. Vielä on hetki aikaa nauttia sulana virtaavista vesistä, koska syksyn myötä alkaa pitkä odotus. Kyllähän porukalla olisi intoa meloa vaikka ympäri vuoden, mutta talvi vie suurimman osan kaudesta ja kunnan tilojen puuttuminen pätkii kautta entistä lyhyemmäksi. Lohdutuksena kerrottakoon että umahallivuorot pyörähtävät käyntiin ja kuntosalillekin pääsee talvella. Eli pienestä horroksesta huolimatta sydän sykkii ja tulevaa kautta suunnitellaan.

Mutta kaikki tuo on vielä tulevaa, joten palataampa hetkeksi arkeen. Puheenjohtaja muutti juuri Posion suuntaan, itsellä on sellainen opiskelukausi että pahaa tekee ja muutama muukin aktinisti hukkuu töihin, joten älkää ihmetelkö jos hieman hiljaiselta näyttää. Nyt onkin Teidän, hyvät jäsenet, aika toimia. Jos jollakulla on hienoja ideoita, niin astukaa esiin ja ottakaa mela kouraan. Vielä ehtii. Seuran sähköpostilistat ja keskustelupalsta ovat käytössänne. Kukaan ei tee tätä työkseen (vaikka se välillä siltä tuntuu) vaan kaikki toimii harrastuspohjalta, joten olkaa hyvät.

Olemme olleet kiitettävästi medioissa esillä ja keskiviikon yleisömelonnat ovat olleet todella suosittuja olemattomasta mainonnasta huolimatta. Kiireisimpinä viikkoina on porukkaa ollut moninkertaisesti kalustoon ja tiloihin verrattuna. Myöskin seuran jäsenmäärä on kasvanut voimalla ja haluankin toivottaa uudet jäsenet tervetulleiksi. Toivottavasti porukalla innostusta riittää ja naamatauluja näkyy rannoilla/vesillä. Jos jokin mietityttää, niin kysykää.

Eiköhän tämä riitä, joten vesille siitä!

Sihteerikkönne Tapani 'tuttu TV:stä' Lehtonen

K&C:n kilpamelojat menestyvät...

...Suomessa...

K&C:n kilpailijat ovat jälleen melomassa kohti Suomen kanoottiliiton seuramestaruutta. Kilpailijat ovat menestyneet hyvin kuluvana kesänä, ja jäljellä on enää SM-kilpailut, jotka pidetään syyskuussa Taivalkoskella. Seuralaisten mitaliodotukset SM-kilpailuissa ovat suuret.

Taivalkoskella pidettiin kansalliset kilpailut 27.7. Sylvain Eckhardt voitti kajakkiyksiköiden miesten sarjassa ja Johanna Magga voitti vastaavasti naisten sarjassa. Samalla kilpailtiin alle 14-vuotiaiden poikien SM-mitaleista. Kilpailun voitti Muonion Ville-Pekka Kilpeläinen. K&C:stä ei ollut osallistujia kyseisessä sarjassa.

Tulokset: Taivalkosken kansallinen kilpailu

Miehet K1

1. ECKHARDT Sylvain	K&C	205,62
2. SYRJÄLÄINEN Petri	MiMe	211,37
3. VOUTILAINEN Petri	TaMe	230,25

Naiset K1

1. MAGGA Johanna	K&C	277,91
2. ECKHARDT Jenni	K&C	358,99
3. SIVEN Hanna	M	384,56

Jenni Eckhardt Taivalkoskessa

... ja ulkomailla

Kanoottipujottelun EM-kilpailut pidettiin heinäkuussa Slovakian Bratislavassa. K&C:n Sylvain Eckhardt edusti Suomea kilpailuissa. Sylvainin sijoitus miesten yleisessä sarjassa oli 31. ja tämä oli myös suomalaisten paras suoritus ajallisesti. Mikkelin Veli-Matti Sinkkonen oli 34. samassa sarjassa. Nuorten alle 23-vuotiaiden miesten sarjassa Mikkelin Petri Syrjäläinen oli 30. jääden Sylvainille melonta-ajassa sekunnin. Muonion Kalle Variksen sijoitus alle 23-v sarjassa oli 55. Sama joukkue on parhaillaan Ranskan Bourg St Mauricen MM-kilpailuissa.

Kilpailukauden ollessa vielä kiihkeimmillään on seuramme edustusmelojat ehtineet käydä jo useita arvokilpailuja. Koskipujottelun EM- kilpailut pidettiin Bratislavassa heinäkuun puolivälissä. Seuramme edustusmeloja Sylvain "Syltty" Eckhardt selvitti itsensä yli 23 v. sarjassa semifinaaliin sijoittuen hienosti 31.sijalle. Finaalipaikka jäi vielä saavuttamatta.

Parhaillaan on Syltty muun maajoukkueen kanssa on Ranskan Bourg St Mauricen MM-kilpailuissa jotka pidetään 23.-25.8. Toivotaan menestystä.

Maailmacupin osakilpailuun 2.-4.8. osallistuivat Pekka Veijola ja Johanna Magga. Kilpailut pidettiin Prahan Trojan tekoradalla ja kilpailu oli kovatasoinen. Paikalla oli

maailman kärkimeluoja. Molemmat melojamme suoriutuivat tasoonsa nähden erinomaisesti. Johannan sijoitus oli karsinnoissa 46 (osallistujia 57) ja Pekka ylsi karsinnoissa sijalle 70 häviten Ruotsin Bo Markus Lindströmille vain 5 s. Semifinaalipaikka jäi kuitenkin kummaltakin saavuttamatta.

Pekan osalta kauden varsinainen pääkilpailu pidettiin seuraavana viikonloppuna Puolassa, Novy Sacz lähellä olevalla Ondrej Cibakin suunnitteleamalla Vietrznicen tekoradalla. Rata on tyylikkäästi ja hyvin maisemaan istuvaksi rakennettu joen mutkaan. Soisi Oulunkin päättäjien tutustua kohteeseen ja nähdä miten hyvin vastaava koskirata sopisi Ouluun Ainolan puistoon.

Vaikka koski olikin helppo niin rata oli porttien asetuksella rakennettu teknisesti vaativaksi. Pekan ensimmäinen harjoituslasku meni suhteellisen hyvin ja semifinaalipaikka ei ollut tavoittamattomissa. Toisen laskun ajovirheet ja porttien kosketukset pudottivat hänet armotta jatkosta ja tyytyminen oli jo tuttuun tulleeseen sijaan 70 (103 osallistujaa) Semifinaalitavoite ei toteutunut mutta oppia ja kokemusta tuli paljon. Laji kehittyi todellakin vauhdilla niin melontatekniikan kuin varusteidenkin osalta.

Juniorimelonnan taso on nyt nähty ja tavoitteet tulevaisuuteen on asetettu. Seuraavan kerran kanoottipujottelua saamme nähdä Taivalkoskella 7.9. jolloin järjestetään SM-kilpailut ja samalla melontakeskus vihittään virallisesti käyttöön. Kaikki asiasta kiinnostuneet tervetuloa Taivalkoskelle kannustamaan melojiamme loistaviin suorituksiin.

Kuva: Esa Veijola

Lisää tuloksia kilpailuista: <http://www.canoeicf.com/slalom/results.htm>

Jenni Eckhardt ja Esa Veijola

Jäsenkortista ja kalustosta

Alla juttua käyttöön otettavasta jäsenkortista ja lisäksi pari tärkeää asiaa joista aina välillä joutuu muistuttamaan. LUKEKAA PLIIS !

Seuran jäsenistö kasvaa sellaista vauhtia että 'varhaisiän dementiasta' kärsivä sihteeri ei enään pysy jäsenistön perässä, joten kortit kehiin. Eli jos olet huolehtinut jäsenmaksusi niin tämän jäsenkirjeen mukana sait pahvisen jäsenkortin. Laminoidaan ne sitten ensi vuodeksi.

Jäsenkorttia tulee pitää mukana seuran tapahtumissa ja seuran kalustoa käytettäessä/vuokrattaessa jotta jäsenyys voidaan varmistaa. Erityisesti kortti tulee olla mukana uimahallille mentäessä jotta myös muut hallin käyttäjät voivat tarkistaa että olet oikealla asialla. Eli kaikki nassut johtokuntaa myöten kantaa korttia mukanaan. Talven ajan sitä voikin säilyttää vaikka uimahallikassissa.

Kaikki vajoissa oleva yksityisten kalusto ja varusteet on merkattava siten että siitä käy ilmi omistaja ja yhteystiedot. Tämä paristakin syystä. Ensiksi varsinkaan uudet jäsenet eivät välttämättä tiedä, mikä kalusto on seuran ja mikä yksityisten. Toisekseen tilasta on senverta uupelo että hylätty ja maksunsa maksamatta jättäneiden kalusto siirretään tieltä syystalkoiden yhteydessä.

Tarkistakaa, puhdistakaa ja kuivatkaa kalusto AINA käytön jälkeen. Viime aikoina on kajakeista löytynyt yhä kasvasissa määrin vettä ja hiekkaa. Kalusto on kaikkien yhteistä, joten jokaisen tulisi siitä huolehtia kuin omastaan. Jos ei homma ala sujumaan, voi olla että kaluston käyttöehtoja joudutaan tiukentamaan ensi kaudelle ja se ei ole kenenkään kannalta kiva. Joten käytetään jokainen pieni hetki kalustosta huolehtimiseen melonnan päätteeksi. Jookos?

Yleensäkin kiinnittäkää huomiota varusteiden ja vajojen siisteyteen sekä järjestykseen. Liivit, peitot ja melat omille paikoilleen. Löytötavarat näkyvälle paikalle. Lastiluukullisten kajakkien luukut auki siten että seuraava käyttäjä sen havaitsee. Selkeät merkinnät vajakirjaan. Ja mikä tärkeää: vajan ovet on aina oltava lukittuina. Kun homma toimii hyvin ja automaattisesti, ei tarvitse asiasta huomauttaa.

Syystalkoiden aikaa ei vielä ole päätetty, mutta ennen lumien tuloa järjestellään vajoja ja katsotaan mitä löytyy ja mitä ei. Samalla voidaan parantaa maailmaa ja paikata kalustoa. Voitte alkaa jo kirjoittamaan listaa asioista jotka pitäisi talkoissa saada aikaiseksi.

Sihteeri edelleen

Aloite suistoalueen virkistyskäytön kehittämiseksi

Koskapa Oulun kaupungin suistoaluetta halutaan kehittää kaupunkilaisten virkistysalueena, niin esitän, että Tukkiisaareen kaavoitetaan melonnan harrastuksen tukikohta. Alue sisältäisi huoltorakennuksen tarvittavine sosiaali-, kokoontumis- ja varastotiloineen.

Tukkiisaarta ei nykyisellään hyödynnetä riittävän tehokkaasti sen sijaintiin ja mahdollisuuksiin nähden. Tukkiisaaressa on nykyisellään lautaverhoiltu punainen varastorakennus, joka voitaisiin purkaa uuden rakennuksen valmistumisen yhteydessä. Melontaseura K&C ry on vuokrannut kyseisen vajan käyttöönsä. Saaressa on myös huomattava määrä soutuveneitä, enemmän tai vähemmän aktiivisessa käytössä. Siirtämällä veneet saaren toiseen pätyyn voitaisiin toinen pää ottaa melonnan tukikohdaksi. Näin voitaisiin myös meidän kaupungissamme asiallisesti ja koko melontakauden ajan tarjota melontapalveluita tavallisille oululaisille.

Kysyntä melonnalle on kasvanut jatkuvasti. Potentiaalisia 'sunnuntaimelomia' on Oulussa useita satoja ellei jopa enemmän. Halukkuutta vesillä meloen liikkumiseen on selvästi olemassa. Vaikka mm. K&C ry on yrittänyt tehostaa toimintaansa ja lisätä tarjontaa on ruuhkien välttämiseksi jouduttu noudattamaan varovaisuutta mm. mainonnassa. Kulunut kesä on osoittanut kiinnostuksen kasvun selkeästi. Pienikin julkisuus melonnan osalta on aiheuttanut selkeän piikin kysynnässä. Ainakin K&C ry on halukas panostamaan enemmän oululaisen virkistystarjonnan ja melonnan eteen. Jotta esimerkiksi kurssi- ja kanootinvuokraustoiminta voisi olla säännöllistä, tarvitaan kiinteät tilat, jossa olisi seuran palkkaama melontaohjaaja vuokraamassa kanootteja ja kouluttamassa uusia melomia. Nykyisin mm. vuokraustoiminta on vaikeata, koska vajalla ei voi päivystää vaan täytyy käydä luovuttamassa ja vastaanottamassa varusteet erikseen kutakin asiakasta varten (edellyttää usein myös auton ja peräkarrin käyttöä). Nyt oululaiset tarvitsisivat suistoalueen strategian mukaisia käytännön toimia myös Oulun kaupungin taholta kaavoittamisen osalta.

Vaihtoehtoisena ratkaisuna on tutkittu mm. veneseurojen tilojen yhteiskäyttöä, mutta heidän tilansa ovat nykyisellään jo kohtuullisen täynnä. Yhteiskäyttöisen kalustomme valvonta olisi lisäksi erittäin hankalaa tällaisessa ympäristössä. Jäljelle jäävä realistinen vaihtoehto (Tukkiisaaren kaavoitukselle) olisi saada edellä kuvattuun tilatarpeeseen kaavoitettu alue jostain muualta suistoalueelta (Hartaanselkä) veden välittömästä läheisyydestä, jolloin varusteiden kuljettaminen rantaan ja rannassa tapahtuva kouluttaminen, opastus ja harjoittelu olisi luontevaa.

Tarkempi tilaohjelma laaditaan tarvittaessa melontaseura K&C ry:n toimesta.

Oulussa 19.8.2002 K&C ry, hallituksen jäsen

Petri Leukkunen

Ilmat eivät meitä varsinaisesti suosineet, mutteivät myöskään kiusanneet. Yhden aurinkoisen päivän saimme ja siitä nautimme! Jäi mukavia muistoja. Inarijärvellä saaria ja hyviä leiripaikkoja riittää. Uskomattoman kivoja taukopaikkoja tuli eteen aina sopivasti - ja kuinka ollakaan- myös syvänteitä, jossa taimenet asustivat. Rautua, taimenta ja harjusta paistui joko savustuspöntössä taikka nuotiossa harva se ilta. Jätetäänkö salaisuudeksi Juhan 2. päivän harrien nostopaikka ?☺

Olen iloinen siitä, että lähdin. Sain hyviä neuvoja pitkin matkaa ja ennen kaikkea oli mukava todeta, miten toisilleen lähtiessä oudot ihmiset voivat viettää viikon erämaassa sujuvasti! Lämpimästi tulen muistamaan huomaavaisuuden ja auttamishalun sekä tilan, joka jokaisen omalle persoonalle annettiin. Fiksua oli myös aito huoli luonnon puhtauden säilymisestä. Yritimme elää jälkiä jättämättä.

Retkikumppaneita kiittäen,
muillekin antoisia melontaretkiä toivoen

Sirpa

Kuvassa melojamme(vas.): Juha, Sirpa, Tuuli, Repa, Liisa, Raija ja Veli. Kuvan otti Timo.

Melontaretkeilyä Kainuussa 2002

Siitä on aikaa jo yli kymmenen vuotta, kun kaverini kanssa teimme päiväretkiä kajakkikaksikollamme Kajaanin lähivesissä. Muutto eri paikkakunnalle hankaloitti kaksikkomelontaa niin paljon, että harrastus hiipui?

Kun nyt taas tänä vuonna sain uudelleen melontakärpäsen pureman, päätin että toteutamme sellaisen melontaretken, jossa myös yövytään reitin varrella. Juhannuksen viettoon olimme muutenkin menossa Kajaanin maisemiin, joten ei muuta kuin vuokraamaan kajakkia K&C:ltä.

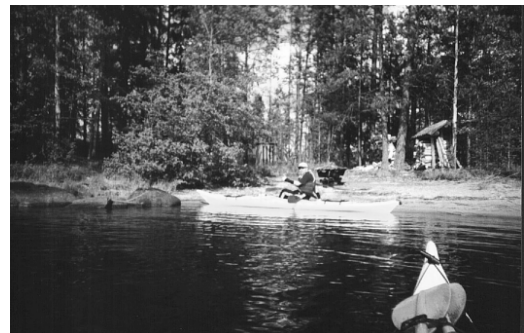
Kevään aikana olin päässyt K&C:n jäsenenä kokeilemaan Alzia, Yukon Expeditionia sekä SeaYakia. Kun suunniteltu reitti kulkisi järvimaisemissa, valinta kohdistui SeaYakiin. Kun vielä kaverini Janne oli hankkinut keväällä itselleen samanlaisen melontapelin, oli valinta helppo.

Juhannus vietettiin leppoisasti, mutta heti sen jälkeen päätimme lähteä retkeilemään. Varusteita löytyikin jo kotoa riittävästi, kiitos muutaman vuoden lapinvaellusharrastuksen. Teltta, Trangia, makuupussi, makuualusta jne., sekä ruokaa riittävästi. Oli juhlaa pakata mukaan "melkein mitä vain", kun oli vaelluksille tottunut laskeskelemaan ruokamäärien ym painoja. SeaYakiin sopii ruhtinaallisesti tavaraa?

Retken lähtöpaikkana oli Kallioisten voimalaitoksen alajuoksu. Kallioinen on viimeinen voimalaitos Kuhmon ja Sotkamon välillä. Kello lähenteli kolmea iltapäivällä. Kajakit pois peräkärystä ja kampeet lastiluukkuihin. Pieni sadekuuro antoi tihkusadetta melojien niskaan. Hyvästit kuskille ja melat veteen?

Sadekuuro loppui melko heti ja saimme kaivella aurinkolasit nenälle. Pieni sivutuuli vaikeutti melomista, ja "katkerana" seurasin kun kaverini meloi peräsimellisellä SeaYakillaan tasatahtia etupuolella. Minulla oli olo kuin kyttyräselkäisellä kellonsoittajalla. Melko pian kroppa kuitenkin tottui toispuoleiseen melomiseen. "Mahtaisiko köli tuoda saman avun sivutuuleen kuin peräsin".. mietiskelin maisemia ihaillessa.

Muutaman kilometrin melonnan jälkeen tulimme pienelle saarelle, jossa ennakkotietojen mukaan pitäisi olla nuotiopaikka. Niin siellä olikin ja paikka oli mitä mainioin. Pieni lahdelta, jossa hiekkaranta, laavu, nuotiopaikka ja wc. Päätimme paistella makkarat ja keitellä kahvit. Aurinko paistoi lämpimästi. Leirissä olisi saattanut viipyä pitempäänkin, mutta oli jouduttava eteenpäin. Sää suosi, eikä sivutuulikaan enää häirinnyt niin paljon äkkinäistä melojaa?

Liekkö ollut läheisen Juhannuksen vaikutusta, ettei vesillä ollut juurikaan liikennettä. Rannoilla sen sijaan näkyi mökkiläisiä enemmänkin. Matka taittui mukavasti ilman ongelmia. Vesipullo oli tärkeä kapistus ja aika ajoin pidettiin myös taukoa vesillä.

Jottei järvimelonta tulisi liian yksitoikkoiseksi, päätettiin kierrellä vähän salmia ja lahdenpoukamia. Olin jäänyt hiukan jälkeen ja niinpä erästä kaislikkoniemeä kiertäessäni päätin oikaista kaislikon poikki. Saavutinkin melkein melontakaverini, kunnes juutuin aaltojen tuomaan hiekkapenkereeseen pohjasta kiinni. Siinä sitä aikani teutaroin ennen kuin pääsin irti ja päätin etten enää moisia oikaisuja tee.

Maisemat vaihtuivat mukavasti ja Kaitaansalmessa, lähempänä Sotkamoaa alkoi jo olla vesiliikennettä. Kalastajat vetelivät rauhallisesti uistinta perämootoreillaan ja viittoilivat jo hyvissä ajoin, kummalta puolelta melojien kannattaa heidät ohittaa.

Kaitaansalmessa saimme sitten kokea myös moottoriveneilyn "juhlaa". Jonkun sortin muskelivene täynnä juhannusjuhlijoita paahtoi melkoista vauhtia kohti. Ei elettäkään että väistäisi tai hiljentäisi. Tuli kiire meloa alta pois.

Kaverin kanssa tuumattiin, että olipa sen näköistä porukkaa että tulevat vielä pahimmassa tapauksessa uudelleen kokeilemaan, miten kajakit peräaalloissa keikkuu. Loppumatka salmea melottiinkin sitten visusti väylän ulkopuolella rantakiviä hipoen. Onneksi vastaavanlaista ei tarvinnut enää kokea.

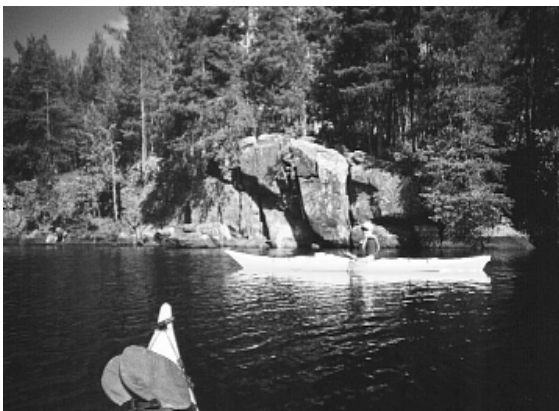
Kävimme välillä maissa pientä palaa syömässä. Keitintä emme enää viritelleet, sillä kohta alkaisimme katsella myös yöpymispaikkaa.

Saavuimme Sotkamon taajamaan. Kylläpä se näyttikin erilaiselta näin ensimmäistä kertaa vesiltä katsottuna. Paljon oli mökkejä ja muutakin asutusta rannalla.

Ilta alkoi jo pikkuhiljaa hämärtymään ja samalla (onneksi) myös viilenemään. Huomasimme jo retken alkuvaiheessa, että olimme varanneet vesijohtovettä mukaan ihan liian vähän. Kahteen mieheen kuumana päivänä kulutus oli melkoista ja ruokakin olisi mukavampi laittaa "hanaveteen". Niinpä kaverini lähti vesipullojen kanssa hakemaan vesitäydennystä. Mistäpä muualta kuin paloasemalta ;)

Seuraavaksi etsittiinkin sitten yöpymispaikka. Sellainen löytyikin saaresta ihan Sotkamon edustalta. Rantauduimme ja aloimme tehdä leiriä. Teltalle löytyi paikka vähän ylempää kanervikosta, mutta "keittiö" pystytettiin rantakivikkoon. Ruoka maistui ja pikkuhiljaa alkoi väsymys viedä voiton. Kuuma päivä ja riittävä määrä kilometrejä oli tehnyt tehtävänsä oli aika mennä nukkumaan.

Seuraavana aamuna heräsin sateen ropinaan telttakankaaseen. Onneksi se oli vain pienoinen kuuro joka ei haitannut edes aamuaskareita. Aamupalatankkauksen jälkeen purettiin leiri ja pukattiin kajakit vesille. Sää noudatteli edellispäivän linjaa, eli oli aurinkoinen ja melko tyyni.

Matka jakui leppoisasti meloskellen. Vesistö kapeni taas salmeksi, mikä lisäsi maisemien mielenkiintoa. Taivaalla lenteli muutama joutsen. Komeita lintuja. Välillä pysähdyttiin ottamaan kuvia. Vaihtelun vuoksi myös allekirjoittanut "joutui" linssin eteen.

Ohitettiin Naapurivaaran lomakylä ja pysähdyttiin tauolle. Paahtava helle oli saanut melontakaverini niin "kuumenemaan" että hän päätti käväistä uimassa. hankalaa oli uiminen, kun taukopaikassa oli matalaa hiekkapohjaa kymmeniä metrejä ulos rannasta. No lopulta se kuitenkin onnistui.

Söimme vähän eväitä ja nautimme auringonpaisteesta. Vuokatinvaaran pitkä TV-masto oli ollut hyvänä maamerkinä edessämme, kun lähdimme edellispäivänä vesille. Nyt se alkoi jäämään jo takavasemmalle. Mutta eivät ne kilometrit etene hiekkarannalla loikoilemalla niinpä kajakit vesille ja matkaan. Minulla jäi aurinkolasit roikkumaan rantapensaaseen oksaan. Onneksi huomasin, sillä tällaisella säällä ne ovat aivan välttämättömät.

Pikkuhiljaa aloimme tulla ennakolta ajatellen retken hankalimmalle kohdalle. Nuaksen selkä aukeni eteen ja olin ajatellut sen ylityksen tuottavan hankaluuksia, mikäli tuuli olisi kova. Mielikuva oli vaan kasvanut päässäni, kun huomasin miten toispuoleista melominen ilman peräsintä kovassa sivutuulella olisi.

Mutta "No Hätä!" sääjumalat olivat meille suotuisia ja tuuli ei näyttänyt kovinkaan voimakkaalta. Rannan tuntumassa otettiin vielä suuntaa kompassilla Nuaksen keskellä olevaa saarta kohti.

Sen jälkeen aukkopeiton tarkistus ja melat taas veteen. Matka jatkui. Hiukan yksitoikkoista melominen oli, kun saari ei näyttänyt millään lähestyvän. Täytyi välillä vilkaista taakse päin, jotta vakuuttui että hyvin matka edistyi. Lopulta päästiin saaren luo.

Pidimme pienen lepo hetken kajakeissa saaren suojassa. Vaikka sivutuulta ei ollut paljon, oli siitä kuitenkin minulle kiusaa Täytyi lepuutella käsiä. Saaren suojasta lähdettyä oli toinen mokoma aavaa melomista edessä, mutta enää se ei tuntunut niin yksitoikkoiselta. Nuaksen ylityksestä "palkitsimme" itsemme ruokatauolla. Sopiva paikka löytyi Rimpilänniemestä. Taas loistava leiripaikka hiekkarantoihin ja suojaisine lahdelmineen.

Trangia tulille ja voileivän tekoon. Pottumuussi ja lihapullat maistuivat herkullisilta. Onneksi läheisen väylämerkin päältä reviiriään puolustava lokki ei tehnyt "pommituslentojaan" ruokapaikalle asti.

Pienen ruokalevon jälkeen lähdimme meloskelemaan kohti Kuluntalahtea. Maisemat muuttuivatkin tutummaksi, sillä näillä vesillä olimme kajakkikaksikollammekin meloneet. Sää pysytteli samanlaisena ja tuuli ei onneksi voimistunut. Olimme viiden maissa iltopäivällä perillä Kuluntalahden uimarannalla.

Mukava yhden yön melontaretki oli ohi!

Pidin K&C:n "Seejakkia" vuokralla kaksi viikkoa ja sain melontaelämyksiä tämän reissun lisäksi mm. Oulujärvellä, Ristijärvellä, Saunajärvellä ja Jonkerinjärvellä.

Tämä oli ainut yöpymisen sisältänyt retki, mutta ei jää varmasti viimeiseksi. Jospa ensi kesänä pääsisi jo vaikka Inarinjärvelle!

-Aki-

Ps. Taidanpa ruveta säästämään omaa kajakkia varten

Oliko kiva reissu? Haluaisitko kenties muidenkin tietävän mistä ovat jääneet paitsi. Retkikertomukset/-päiväkirjat, valokuvat ja muutkin muistot ovat tervetulleita. Pieni ajatus (eikai taas) olisi laittaa seuran WWW-sivuille pieni tarina-arkisto muiden ihailtavaksi. Ja ainahan juttuja lehteen kaivataan.

Sinun ei tarvitse olla Shakespeare tai edes äidinkielen opettaja. Pienet virheet ja töksähdykset eivät haittaa sillä tärkeintä on että viesti menee perille.

Joten pistäkää tulemaan kuvia + juttuja sähköpostitse tai perinteisellä etanapostilla, niin minullakin on jotain tekemistä syksyn pimeinä tunteina :)

Tapani Lehtonen

sihteeri@kc.fi

Yliopistokatu 44 B 315, 90570 OULU

Slalom-opintopiiri

K&C ry kutsuu n. 12-15 vuoden ikäisiä nuoria ilmaiseen slalom-opintopiiriin. Ohjaajana toimii melonnan monitoimimies ja slalom-spesialistimme Esa Veijola. Ensimmäinen tapaaminen on jo pian eli maanantaina 2.9. klo 18.00 Nokkalassa.

Tavoitteena on opiskella melontatekniikkaa, kosken lukua ja slalom-radan porttitekniikkaa aluksi Nokkalassa ja talvella uimahallissa. Tapaamiset jatkuvat ilmojen niin salliessa aina samaan aikaan maanantaisin. Uimahallissa opit myös eskimokäännöksen teon.

Myöhemmin ensi keväänä opintopiiriläiset voivat siirtyä huippumelobjiemme vetämään "slalom-akatemiaan". Siinä opiskellaan luonnonkoskissa ja Taivalkosken melontakeskuksessa samoja asioita kuin opintopiirin aikana.

Alkuun pääset seururan varusteilla (slalom-kajakki, aukkopeite, mela, pelastusliivit) tai omilla melontavarusteillasi - vähintään urheiluasu tms. vaihtovaatteet mukaan 1. kerralle.

Tervetuloa - ja vaikka et ehdi 1. kertaan, voit tulla mukaan myöhemminkin!

Lisätietoja antavat Esa Veijola, p. 040-5840845
Timo Wirkkala, p.0400-586687

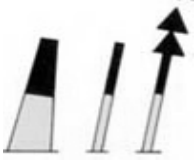

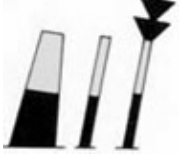

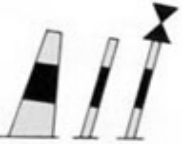

Pekka Veijola, koskipujottelun SM-kultamitalisti vuodelta 2001 sarjassa K1/M18

Suunnistaminen merellä osa 1 -merimerkit

Kun merimelonta tuntuu hitaasti nostavan päätään, niin tässä hieman ohjeita

meriretkeilyä varten. Eli merimerkkien lukeminen. Niiden avulla voit määrittellä sijaintasi, suuntaasi ja näet väylän sijainnin.

<p>POHJOISVIITTA Väylä sijaitsee viitan pohjoispuolella. Väri: musta-keltainen Muistisääntö: Kartion kärjet osoittavat karttapohjoiseen.</p>		
<p>ETELÄVIITTA Väylä sijaitsee viitan eteläpuolella. Väri: kelta-musta Muistisääntö: Kartion kärjet osoittavat karttaetelään.</p>		
<p>LÄNSIVIITTA Väylä sijaitsee viitan länsipuolella. Väri: musta-kelta-musta Muistisääntö: Huippumerkin "uuma" on hoikka.</p>		
<p>ITÄVIITTA Väylä sijaitsee viitan itäpuolella. Väri: kelta-musta-keltainen Muistisääntö: Huippumerkin "uuma" on tukeva.</p>		
<p>OIKEANPUOLEINEN VIITTA Väri: vihreä. Huippumerkki: vihreä kartio.</p>		
<p>VASEMMANPUOLEINEN VIITTA Väri: punainen. Huippumerkki: punainen sylinteri.</p>		
<p>KARIMERKKI Väri: musta runko, jossa yksi tai useampia vaakaraitoja Huippumerkki: kaksi mustaa palloa.</p>		

Lista ei ole mikään kaikenkattava ja täysin amatöörin kyhäämä, joten varauksella.

Ajankohtaisia

Uimahallivuorot hyrähtävät käyntiin 14.9. Entinen paikka ja aika eli Raksilan hallilla on käytössämme yksi allas lauantaisin klo. 19.00 - 21.00 Altaalla puljaillaan, treenataan eskimoita ja suunnitellaan tulevaa. Jäsenkortti mukaan!

Punttisalivuorot alkavat myös. Olitpa kilpailija tai harrastuspohjalta liikkeellä, käy pitämässä kuntoa yllä niin jaksat osallistua yhä pitemmille reissuille ☺ Eli treenimahdollisuus Värtön hallilla (Kurkelantie 4, 90230 OULU) tiistaisin klo 18.00-20.00.

Kuva : Esa Veijola

Kanoottipujottelun SM-kisat 6.9.-7.9.

Taivalkoskella. Järjestäjänä TaMe. Jos olette suunnalla/vapaalla, käykää kannustamassa seuralle 3. peräkkäinen seuramestaruus. Paikalla melojia ympäri Suomen.

Ruskaretki 21.-22.9. Hossaan. Melontamatka noin 15 km/päivä. Kokoontuminen Hossan Opastuskeskuksessa lauantaina kello 12.00. Varustus retkikajakki, telttä, makuupussi ja ruokaa.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset Ristolle 040-7441709 ASAP.

Syyskokous ja Talkoot pidetään syksyn aikana. Muistilistat kehiin ja odottelemaan ilmoitusta. Ehdotuksia ja ideoita otetaan vastaan.

Slalom-opintopiiri maanantaisin klo 18.00 Nokkalassa.

Jäsenet pyörivät vesillä torstaisin klo 18.00 niin kauan kuin tarkenee. Kokoontuminen Nokkalassa.

Yleisömelonnat ovat loppuneet tältä vuodelta.

Lisää ajankohtaisuuksia löytyy seuran WWW-sivuilta osoitteesta <http://kc.fi/> ja sähköiseltä keskustelupalstalta <http://kc.fi/bbs>. Jos ei ole njettiä käytössä, voitte seurata Kalevan seuratoimintapalstaa (ei kylläkään käytetä usein), Nokkalan ilmoitustaulua tai häiritä suoraan toimijoita ja kysellä missä mennään.